

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208189
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2713208189.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci navrhovateľa: Wechter Business, s.r.o., so sídlom Sokolovská 428/130, Karlín, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 019 637 32, proti odporcom: I. X. X., O.. XX.X.XXXX, V. B. XXXX/XX, XXX XX F., štátny občan SR, II. Z. X., O.. X.X.XXXX, V. B. XXXX/XX, XXX XX F., štátny občan SR, o zaplatenie sumy 165,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcom v I. rade a v II. rade **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ PEVA SK, s.r.o. sa návrhom podaným na Okresnom súde Skalica dňa 31.10.2013 domáhal, aby súd uložil odporcom v I. a II. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 165,97 eur, riadny úrok vo výške 20 % p. a. zo sumy 165,97 eur od 6.12.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania 6,5 % ročne zo sumy 165,97 eur od 6.12.2008 do zaplatenia a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o. ako pôvodný veriteľ uzatvorila s odporcami zmluvu o úvere č. 10000830, predmetom, ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru 165,97 eur s RPMN 312,27 %, s celkovými nákladmi dlžníka spojenými s úverom vo výške 80,66 eur, ktoré pozostávajú zo 40 % ročného úroku z úveru vo výške 33,19 eur, z poplatku za poskytnutie úveru 9,96 eur a z administratívneho poplatku 37,51 eur. Odporcovia sa úver zaviazali splácať v celkovej splatnej sume vo výške 246,63 eur splatnej v 6 mesačných splátkach po 41,09 eur vždy do 30. dňa v mesiaci podľa splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Napriek upomienkam a upozorneniam si odporcovia riadne a včas neplnili svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, následkom čoho sa dostali do omeškania dňa 4.12.2008. Na základe porušenia dojednaných zmluvných podmienok veriteľ vyhlásil dňa 5.12.2008 úver za predčasne splatný. Odporcom vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi poskytnutý úver spolu s príslušným poplatkom a nahradiť mu aj zmluvne dojednané sankcie. Odporcovia z úveru doteraz neuhradili ani jednu platbu. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.9.2009 došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť GOLDKREDIT a.s. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2012 došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na postupníka PEVA SK, s.r.o. Navrhovateľ sa nedomáha od veriteľov úroku z omeškania vo výške 0,05 % denne z nesplatennej časti dlhu, zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne z nesplatennej časti úveru s príslušenstvom, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy a práv vyplývajúcim z bodu 8/ a 9/ VOPÚ. Domáha sa zaplatenia istiny vo výške 165,97 eur, zákonného úroku z omeškania 6,5 % ročne a úroku z úveru 20 % ročne.

Dňa 30.4.2014 navrhovateľ oznámil súdu postúpenie pohľadávky, ktorú uplatnil v tomto súdnom konaní, zároveň nový postupiteľ oznámil súdu súhlas so vstupom do konania na strane navrhovateľa. Na základe

uvedeného Okresný súd Skalica uznesením č. k. 5C/32/2014 - 41 zo dňa 7.5.2014 rozhodol o pripustení vstupu do konania terajšieho navrhovateľa na miesto pôvodného navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne v I. rade, oboznámením Zmluvy o úvere zo dňa 30.6.2008, formuláru o zmluvných podmienkach, splátkového kalendára, upomienky, výpismi z obchodného registra a ostatným spisovým materiálom a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Dňa 30.6.2008 uzatvorili odporcovia ako dlžníci so spoločnosťou BENEFIT INVEST, s.r.o. zmluvu o úvere č. 10000830, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,- Sk (165,97 €) s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 40,00 % p.a. Celková splatná suma úveru bola 7.250 Sk. V zmluve bola dohodnutá výška splátky 1238 Sk, počet splátok 06. Splatnosť prvej splátka bola 30.7.2008, konečná splatnosť do 30.12.2008. RPMN bola uvedená vo výške 317,27 %. Celkové náklady dlžníka boli dohodnuté na 2430 Sk, poplatok za spracovanie úveru 300 Sk.

Podľa článku 14 všeobecných obchodných podmienok úveru, v prípade že sa dlžník dostane do omeškania s dvomi po sebe nasledujúcimi splátkami (neuhradí ich riadne a včas), veriteľ vyzve dlžníka na uhradenie dlžných splátok, kde veriteľ vo výzve stanoví dlžníkom lehotu na ich splatenie. Ak si dlžník nespĺni riadne a včas svoj celý dlh v lehote do 10 dní odo dňa doručenia výzvy veriteľa na úhradu celého dlhu, dňom nasledujúcim po uplynutí 10 dní, t.j. 11. Deň veriteľ je oprávnený pristúpiť k jeho vymáhaniu a realizácii zabezpečovacích inštitútov.

Z upomienky - oznámenia o odňatí výhody splátok úveru zo dňa 24.11.2008 (č. I. 10 spisu) súd zistil, že spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o. oznámila odporkyne v I. rade, že táto spoločnosť odstúpila od zmluvy a vyhlásila úver za predčasne splatný. Zároveň odporkyňu vyzvala k zaplateniu 301,40 eur. Dňom 5.12.2008 sa stáva úver predčasne splatným.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.9.2009, uzavretej medzi M.V. partners, s.r.o. ako postupcom a postupníkom GOLDKREDIT a.s. súd zistil, že predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávok, vrátane ich príslušenstva, uvedených a špecifikovaných v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Podľa prílohy ku zmluve o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči odporcom.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.12.2012, uzavretej medzi GOLDKREDIT a.s. ako postupcom a postupníkom PEVA SK, s.r.o. súd zistil, že predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávok, vrátane ich príslušenstva, uvedených a špecifikovaných v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči odporcom.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 5.2.2014, uzavretej medzi PEVA SK, s.r.o. ako postupcom a postupníkom - navrhovateľom súd zistil, že predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávok, vrátane ich príslušenstva, uvedených a špecifikovaných v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči odporcom.

Z výsluchu odporkyne v I. rade súd zistil, že odporca v II. rade je jej manžel. Na základe podpísanej zmluvy z roku 2008 im bolo poskytnutých 5.000 Sk. Splátky nespĺacali, nakoľko im nevychádzali finančné prostriedky, keďže boli nezamestnaní. Pri vyplácaní pôžičky im zamestnanec veriteľa vyplatil len 4.700 Sk, nakoľko si 300 Sk strhol z pôžičky na benzín.

Podľa § 23a ods. 1 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochranu spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o poskytnutí úveru je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Ide o spotrebiteľskú zmluvu aj vzhľadom na to, že bola uzavretá v čase keď sa na tento typ zmluvy nevzťahovali ustanovenia občianskeho zákonníka, avšak v tomto prípade je nutné aplikovať smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorú Slovenská republika prebrala. V rámci eurokonformného výkladu sa ochrana spotrebiteľa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli zmluvu podľa občianskeho zákonníka alebo iného predpisu. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady č. 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Súd má teda za to, že uvedená zmluva nazvaná ako Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 30.6.2008 má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci aplikoval na zmluvu ustanovenia občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1, 2 cit. Zák., typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Zákon č. 634/92 Zb. v znení neskorších predpisov bol následne zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne.

Poskytnutie spotrebiteľského úveru pre odporcov vo výške 165,97 eur zo strany predchodcu navrhovateľa nebolo medzi účastníkmi sporné.

Premičanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premičania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonom ustanovená premičacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premičania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Vzhľadom na to, že súd má v zmysle § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. povinnosť prihliadať na premičanie ex offo, sa súd v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou tejto právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zmluva je spracovaná ako tzv. typová zmluva, podľa predtlaču. Spotrebiteľom je výlučne fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Z hľadiska zákonodarcom sledovaného cieľa ochrany spotrebiteľa podľa cit. zákona neexistuje žiadna skutočnosť opodstatňujúca dojednanie alebo vylúčenie právnej úpravy, podľa ktorej sa má alebo nemá právny úkon posudzovať. Súd pri skúmaní otázky premičania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premičacej doby, ktorá je priaznivejšia pre odporkyňa ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovaným je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva je osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno - záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchýliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premičania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaného na rozdiel od právnej úpravy premičania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premičania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013). Preto súd posudzoval túto zmluvu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka aj napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník) v znení neskorších predpisov (ako je uvedené v jej znení), nakoľko úprava podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa priaznivejšia.

Dňa 1.5.2014 nadobudla účinnosť novela č. 102/2014 Z.z., ktorá zavádza do zákona č. 250/2007 Z. z. ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má procesný charakter. Hoci samotné premičanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premičanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie

prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že v konaní je potrebné prihliadnuť na premlčanie. Keďže plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach, v zmysle § 103 OZ plynie premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Veriteľ tak môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 plynie samostatne. Taktiež trojročná premlčacia doba plynie na celú nesplatenú pohľadávku v prípade, že veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej nesplatennej pohľadávky (ktorá mala byť uhradená v splátkach) ak pre nesplatenie zročných splátok uplatnil veriteľ zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky.

V konaní nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že si pôvodný veriteľ a odporcovia dohodli plnenie v splátkach. Pre neplnenie úhrady jednotlivých splátok, veriteľ uplatnil svoje právo voči odporcom na úhradu celej pohľadávky oznámením o odňatí výhody splátok úveru zo dňa 24.11.2008 s tým, že úver sa stáva splatným dňa 5.12.2008.

V zmysle vyššie uvedeného tak v konkrétnom prípade začala plynúť premlčacia doba pre celú pohľadávku dňa 6.12.2008. Na uplatnenie pohľadávky splatnej od 6.12.2008 začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 6.12.2011. Keďže návrh na súd bol podaný až dňa 31.10.2014, súd prihliadol na premlčanie uplatneného práva a nepriznal navrhovateľovi žalovanú sumu, nakoľko pohľadávka bola uplatnená po uplynutí premlčacej doby. Uplatnená pohľadávka súčasne obsahovala aj splatný úrok a splatné poplatky, na ktoré navrhovateľovi vzhľadom na vyššie uvedené premlčanie taktiež nevznikol nárok.

Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa ako premlčaný zamietol.

Navyše na daný prípad by sa vzťahovala aj štvorročná premlčacia lehota podľa Obchodného zákonníka, ktorá by uplynula 6.12.2012.

O trovách konania súd rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. avšak odporcom ktorí mali v konaní plný úspech, súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si náhradu trov nežiadali a taktiež im žiadne trovy ani nevznikli.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený

skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.(§ 251 ods. 1 O.s.p.).